

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Karsten Nonbo har fuldstændig ret. Da jeg skrev det her, var jeg ikke i fængselsverdenen, og det vil sige, at så var det fængselsstraffen, der stod for døren, og så var det i den situation, hvor man skulle have en total udredning af den pågældende.

Ja, overtrædelse af vilkår vil jo så betyde, at prøveløsladelsen ikke længere er mulig.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg har et skud mere i bøssen, og det vil jeg så bruge, for der var et punkt, vi heller ikke nåede at blive helt enige om. Punkt 8: Uddannelse skal have prioritet forud for arbejde og skal belønnes særligt. Jamen der er altså dem, der nærmest vender indvoldene ud, når de hører ordet uddannelse, og de vil ikke uddanne sig. De vil sådan set godt have et arbejde.

Der er altså også nogle, som ikke vil have uddannelse, og hvor deres eneste alternativ så er et arbejde. Så er der måske nogle, der pludselig opdager, at det kan jeg egentlig godt. Jeg kan blive sat til at pudse en væg. Det har jeg aldrig villet, for jeg har smidt mit arbejde langt væk, men når der ikke er noget alternativ, er jeg nødt til at gøre det. Så kan det gå hen og blive en positiv oplevelse.

Skulle man ikke have den med ind på lige fod, således at vi ikke vurderer og sender det signal, at arbejde er noget sekundært, at alle skal have en uddannelse? Jeg mener, at håndens arbejde kan være lige så godt som åndens arbejde.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, jeg hører fra fængselslærere, er, at det er meget ofte, de først får kontakt med de indsatte, efter at de har fået arbejde på arbejdspladsen. Det er jo indtægtsdækket virksomhed fra fængslet, der sørger for, at der er tilstrækkelig med eksport af de forskellige varer, man nu producerer i fængslet.

Det vil sige, at der fra fængslets side er en stor interesse i, at man rent faktisk får den gode arbejdskraft over på arbejdspladsen. Det er det ene. Det næste er, at man jo får en højere arbejdsudløst, end man får, når man tager uddannelse.

Til sidst: Det er klart, at der da er mange, for hvem det vil være en ganske, ganske forfærdelig oplevelse at lande på skolebænken, fordi de forlod skolen i 5.-6. klasse. Men samtidig mener jeg

også, at man skal kunne lave nogle kombinationer, således at de får lært at læse. At de rent faktisk får et fundament, der gør, at når de kommer udenfor, kan de læse en vejledning om, hvordan de stiller en maskine op. Jeg regner ikke med, at de får en længerevarende uddannelse, slet, slet ikke, men jeg tror, at det, hvis de bare kan komme op på et 8.-9.-klasses niveau, vil være en stor gevinst for mange.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om inkorporering af FN's torturkonvention.

Af Anne Baastrup (SF), Lissa Mathiasen (S), Elisabeth Arnold (RV) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 7/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er kun nogle få måneder siden, at vi sidst her i Folketinget behandlede spørgsmålet om inkorporering af bl.a. FN's torturkonvention. Det var i april måned, hvor vi drøftede beslutningsforslag nr. B 134 om inkorporering af FN's menneskerettighedskonventioner i dansk ret.

Ved den lejlighed gentog jeg, hvad jeg allerede havde orienteret Folketinget om tilbage i januar, da vi behandlede spørgsmålet om inkorporering af FN's børnekonvention. Jeg sagde, at regeringen havde besluttet, at vi ikke vil inkorporere FN's menneskerettighedskonvention i dansk ret.